

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VIII. (XXIV.) ÉVFOLYAM, 25. SZÁM 2013. JÚNIUS 22.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

TERRORISTA VAGY?

AMERIKA A „TERRORIZMUS ELLENI HARC” JEGYÉBEN HALLGAT LE
TELEFONBESZÉLGETÉSEKET, OLVAS EL LEVELEKET. DEMOKRÁCIA?
SZÓLÁSSZABADSÁG? HANTA AZ EGÉSZ. TÉGED IS MEGFIGYELNEK. TERRORISTA VAGY?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

FOLYTATJUK A HARCOT!

Üzentek nekünk Isztambulból. Üzentek a török dolgozók tízezrei, akik húsz napon át védelmezték az isztambuli Gezi park ősfáit, amelyeket a tőkés török kormány halálra ítélt. Üzentek nekünk, hogy egyszer minden pohár betelik, és nekik már elégük van a kapitalizmusból. Üzentek nekünk, hogy a harc a fák megvédéséért indult, de a kormány leváltásának, sőt a rendszer megváltoztatásának követelésével folytatódott. Üzentek nekünk, hogy a tőkés rendszerrel senki sem köthet különbékét, legalább is tartósat nem. A Gezi park fáit csak úgy lehet megvédeni, ha harcolnak a választójog és a médiatörvény megváltoztatásáért. Azért, hogy az iskolák és a felnövekvő nemzedékek agya és szíve ne kerüljön az iszlám birtokába. Azért, hogy az USA-barát külpolitika helyébe olyan politika lépjen, ami a török társadalom valós érdekeit fejezi ki.

Üzentek nekünk, magyar embereknek, magyar dolgozóknak. Üzentek nekünk, akik a múlt héten másokkal együtt védtük Kőbányán, a Kápolna utcában és Újpesten, a Béla utcában a kilakoltatásra ítélt családokat. Üzentek nekünk, hogy helyes úton járunk. Küzdenünk kell minden egyes családjáért, minden egyes lakásért és házért. Küzdenünk kell másokkal együtt, sokszor olyanokkal, akik a világról, a történelemtől homlokegyenest ellentétes nézeteket vallanak, mint mi, de a kilakoltatás megakadályozásában közös az érdekünk. Üzentek nekünk, hogy a küzdelem nem ér véget a Kápolna utcában és a Béla utcában. A harc akkor lesz, és akkor lehet sikeres, ha a harcot folytatjuk nem csak a kilakoltatást végző végrehajtók ellen, de a tőkés rendszer egésze ellen is. Hiszen éppen azért vannak

kilakoltatások, mert kapitalizmus van. A szocializmusban sem fizette mindenkinek a villanyszámlát, a lakbért, de senkit sem tettek az utcára. Keresték a megoldást, és meg is találták. Ma nem keresik a megoldást, magukra hagyják az embereket.

A török Erdogan és a magyar Orbán politikája sokban hasonlít egymásra. Mindketten végtelenül biztosak abban, hogy a saját nemzeti útjuk a megoldás a válságra, a civilizációk közötti küzdelemre, nemzetük túlélésére. Mindketten a saját nagypolgárságukat és saját középosztályukat építik, és a terheket a dolgozó tömegekre hárítják át. Mindketten hirdetik saját nemzetük történelmi nagyságát, az egyik a nagytörök szellem, a másik a nagymagyar ideológia megtestesítője. Mindketten azt vallják, hogy a modern világ romboló hatásaival szemben az erkölcs és a hit a megoldás, ezért az egyik az iszlámot engedi be az iskolákba, a másik a katolikus egyháznak ad jogot az ifjúság gondolkodásának formálására. Mindketten úgy gondolják, hogy a mai világban céljaik eléréséhez erős állam kell. Könnyedén rúgják fel a polgári demokrácia hagyományos értékeit, mondván, hogy finis santificat media, azaz a cél szentesíti az eszközt. Mindketten elmondhatják, hogy az Egyesült Államok megbízható szövetségesei, és ez a katonai elkötelezettség elég biztonságot ad ahhoz, hogy otthon, a belpolitikában nagyjából azt csináljanak, amit akarnak.

A török Erdogan és a magyar Orbán azonban nincs teljesen azonos helyzetben. Erdogan 2003 óta irányítja Törökországot, Orbán csak 2010 óta Magyarországot. Erdogannak kétségkívül van mit felmutatnia: rendeződik a gazdaság, a Turkish Airways a világ nagy légi

társaságai közé került, Törökország akár egy olimpiára is vállalkozhat. Ez mind igaz, de természetesen a siker árát a dolgozók fizetik meg. Orbán programjából sok minden elindult, de sok minden meg is állt, deformálódott. Szinte semmi olyat nem tud felmutatni, ami a társadalom nagyobb részének örömet okozna.

Erdogan azonban már tud valamit, amit Orbán legfeljebb érez vagy sejt. A gazdasági sikerek jók a nagytőkének, esetleg a középosztálynak, de nem javítja meg a dolgozó tömegek életét, sőt széles rétegek számára teremt kilátástalan helyzetet. Erdogan Törökországában kezd formálódni egy új ellenzék, amely már nem egyszerűen a kormányt akarja leváltani, hanem a gyökereket akarja kitépni, a kapitalizmust leváltani. Orbán még nem szembesül ezzel, de tudja, hogy be fog következni. Inkább előbb, mint utóbb.

A török tőkés hatalom könyörtelen rendőrruhával verte szét az isztambuli tüntetőket. Négyet közülük megöltek. A magyar tőkés hatalom nem kevésbé könyörtelenül küldte rendőreit, kommandósait a Kápolna utcába és a Béla utcába, hogy lakoltassák ki a szerencsétlen családokat és oszlassák fel, félemlítsék meg azokat, akik védelmükre sietnek. Vegyék el a társadalom kedvét az ellenállástól!

Isztambulban az ellenállás lelke a kommunista párt volt. Nem őket mutatta a média, nem őket hívta tárgyalásra Erdogan, de ők lelkesítették a tömeget, ők adták az ellenállásnak tüke-ellenes jelleget. Kőbányán a kilakoltatás ellen tüntetők tíz százaléka volt munkáspárti. Újpesten is érzékelhető volt a jelenlétük. De ami a legfontosabb: ők értették meg az emberekkel, hogy a lakásokat csak akkor tudjuk megvédeni, ha felvesszük a harcot a tőkés rendszerrel.

A török rendőrség óriási erővel kiszorította az ellenállókat a Gezi parkból. A magyar rendőrség művelti területté nyilvánította az érintett utcák egész térségét, kiszorította a tüntetőket. Most nem sikerült, de legközelebb sikerülhet! A harcot folytatjuk. Törökországban is, s most már Magyarországon is.

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Augusztustól emelkedik a tranzakciós illeték és a távközlési adó, az árfolyamnyereség és a kamatadó 16 százalékról 22 százalékra nő, plusz emelkedik a bányajáradék is.

Munkáspárt: Mire fel az újabb megszorítás? Hiszen a költségvetés elvileg ezek nélkül is megállja a helyét, amit a túlzottdeficit-eljárás lezárása is bizonyít. A plusz pénz már a választás előtti osztogatásra kell. Helyén értsék: a magyar tőkés kormányok, MSZP vagy Fidesz ezen nem a pedagógusok voksolásra időzített béremelését értik. Azzal nem is lenne gond. Az általános választási osztogatás azonban azt is jelenti, hogy gyorsan újratömik saját zsebeiket. S mindezt a mi pénzünkön, mert az újabb adócsomagból a tranzakciós illetéket semmi perc alatt áthárítják a lakosságra. Például szinte biztos, hogy rövidesen nem lesz ingyenes a bankkártyás fizetés. Hiszen a készpénzfelvételt már „vámolják”.

2. A quebeci korrupcióellenes nyomozóegység szóvivőjének bejelentése szerint őrizetbe vették Michael Applebaum monteali polgármestert.

Munkáspárt: Prágában közben a fél kormányt letartoztatták korrupcióért, a titkosszolgálatok vezetőit meg azért, hogy kémeikkel intéztette szerelmi ügyeit. El tudnak képzelni hasonló Magyarországon? No, félreértés ne essék, nem arra gondolunk, hogy idehaza ne lenne korrupció, vagy a vezető politikusok ne használnák priváti az erőszakoszerveket. A különbség csak az, hogy nálunk a balhét mindig a hallgatásért vagy éppen irányított beszédért jól megfizetett kishalak viszik el. A politikai elit mindig összefár, beszélhetnek Gyurcsány, Bajnai, netán Simicska ügyeiről...

3. Vitézy Dávid, a Budapesti Közlekedési Központ igazgatója 6 millió 144 ezer forintos prémiumot kap. A 27 éves fiatalember jelenleg havonta 100 ezer forinttal kap többet Orbán Viktornál, ráadásul a Fővárosi Közgyűlés múlt heti ülésén a BKK-vezető eddigi éves 19 milliós fizetésének 26 millióra emelésére érkezett javaslat.

Munkáspárt: Nem állítjuk, hogy ez korrupció lenne, pláne, hogy nepotizmus, az uram-bátyám rendszer újkori megfelelője. Így csak az érdekesség kedvéért idézzük fel Vitézy úr családi helyzetét. Édesapja Vitézy László filmrendező, tévés szakember, édesanyja Hankiss Ágnes „Európai Parlament” európai parlamenti képviselő. Egyik apai nagybátyja, Vitézy Tamás üzletember, Magyarország 100 leggazdagabb embereinek egyike, másik apai nagybátyja, Vitézy András, Antall József volt miniszterelnök tanácsadója, a BÁV egykori vezetője, jelenleg a Paksi Atomerőmű Zrt. Igazgatótanács tagja. Apai ágon féltestvére Vitézy Zsófia, a Budapesti Fesztiválközpont vezetője, aki anyai ágon Orbán Viktor miniszterelnök unokatestvére. Az Interneten terjedő pletykákkal ellentétben Vitézy Dávidot nem fűzi vérrokonság Orbánhoz.

4. Államcsődhöz is vezethet, ha a bíróságok rendre a bankok ellen ítélnének a devizahitelesek ügyeiben - írta Szász Károly a Kúriának.

Munkáspárt: Tetszik érteni, mit ír a PSZÁF elnöke a bíróságokat koordináló szerv vezetőjének? Azt, hogy ha ítéleznek, vegye figyelembe a bankok érdekeit. Ez az egyik leggátatlanabb és legpofátlanabb megnyilvánulása a magyar kapitalizmusnak. A bankokkal „harcoló” kormány természetesen hallgat, az MSZP kussol, Bajnainak és Gyurcsánynak végképp hangja se, de még a szavakban multi-ellenes Jobbiknak is lakat a száján. Csak a Munkáspárt merészeli felemelni a hangját.

5. „Reakciónak” nevezte az amerikai-európai szabadkereskedelmi egyezményrel kapcsolatban a kultúra mentességére vonatkozó francia álláspontot José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke.

Munkáspárt: Pedig a franciák belementek minden gazdasági alkuba, rábólintottak arra, hogy az amerikai dömpingáru elárassza a kontinentet. Csak annyit kértek, legalább a francia kultúra előjogai megmaradjanak – minő istenkáromlás, Franciaországban. Párizsnak igaza van, és a magyar kormányzat is jól tenné, ha ilyen ügyekben mutatná ki hatalmas nemzettudatát. Az amerikai kultúrsméret megállítása ugyanis hazafias tett, minden létező intézmény vagy éppen trafik „nemzetiesítése” viszont nem több olcsó és álságos politikai rongyázásnál.

6. Nem akarja aláírni a XII. kerületi KDNP vezetője a Kövér László házelnöknek címzett elnézésekérő levelet. Gaál Katalin Mária elnök szerint – annak ellenére, hogy a Mindszenty-szobor feje nem volt rögzítve – az avatóünnepség nagyon jól sikerült, nincs miért elnézést kérni.

Munkáspárt: Ezt nem élhette meg Jaroslav Hasek vagy Rejtő Jenő. A jelenkori magyar politikusokra nem kell vicceket kitalálni, saját maguk csinálnak hülyét magukból. S a legszebb, hogy ahelyett, hogy csöndben eltusolnák a kínos fejetlen-Mindszenty esetet, az urak-hölgyek még fokozni is tudják.

7. A magyar demokrácia helyzetéről tárgyalt Bajnai Gordon szerda este Thomas Melia amerikai külügyi helyettes államtitkárral Budapesten. Melia előtte Mesterházy Attila MSZP-elnökkel és Szijjártó Péterrel, a Miniszterelnökség államtitkárával is egyeztetett.

Munkáspárt: Melia tapasztalt ember, a rendszerváltás idején a magyar ellenzéki politikusok „képzéséért” felelt. Most újra Pestre küldték, gyanítjuk, gyorsan tisztázta, hogy lehet itt jövő évtől bárki a kormányfő, legyen tisztában, ki a gazdája. Az, hogy egy amerikai politikus ezt teszi, talán érthető, az, hogy a magyar politikai vezetők ebbe belemennek, több mint szégyen. Ennyit a szép, függetlenségi szavaikról.

„MEGFOGHATTUK” VOLNA AZ ÁRVIZET!

A BŐS-NAGYMAROSI VÍZLÉPCSŐVEL SZABÁLYOZNI LEHETETT VOLNA A DUNAI ÁRADÁST

A magyarországi rekord-árvízet megállítani nem lehetett volna – szabályozni viszont igen. Ehhez azonban nem csak a szinte utolsó pillanatban mozgósított katonákra, önkéntesekre és „homokzsák-tengerre”, hanem tudatos felkészülésre lett volna szükség. A haszonleső erdőirtások és hányaveti telepítések, a hullámterek meggondolatlan beépítése mellett az árnak a szó szoros értelmében gátat szabhatott volna, ha a Duna felső szakaszán működő vízlépcsők vannak, elsősorban a Bős-nagymarosi. Utóbbi Magyarország energiaellátását is több lábra helyezte volna, a rendszerváltás azonban maga alá temette, és a politika azóta sem hagyja „kikelni a sírból”.

A mostani árvíz hozamában megfelel az 1954-esnek, mégis sokkal magasabb szinten vonult le. Miképp lehetséges ez? Láng István, az Országos Műszaki Irányító Törzs vezetője szerint a kérdésre csak egy válasz van: ez másként nem lehetséges, csak, ha azóta csökkent a víz rendelkezésére álló terület. Vagyis „valami gond van a hullámterekkel”, az vagy szűkül, vagy „olyan akadályok vannak benne, amelyek nem oda valók”, így például erdő – vagy adott esetben annak hiánya –, sűrű aljnövényzettel benőtt terület vagy oda épített házak.

Az elmúlt években hiába voltak szabályok, azokat kellő vastagságú „borítékokkal” minden további nélkül át lehetett hágni. A Duna hullámtere, ahol

az árvíznek le kellett volna vonulnia, vállalkozási területté vált, a magánérdek semmissé tette a közöst.

Csökkenteni lehetett volna az árvízi károkat vízlépcsők építésével is. Azonban még mindig nem működik a Duna magyar szakaszán az egyik lehetséges erőmű sem, így a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszer sem. A „megnemépült” erőműrendszer áldozatául esett a rendszerváltással összekapcsolt politikai manipulációknak – sorsát a tőkés pártok azóta is nem szakmai, hanem pillanatnyi politikai haszon-kérdésként kezelik. (Csak remélni lehet, hogy ez a speciális magyar állapot nem fog örökké tartani. Speciális azért, mert csak Magyarországra jellemző esztelenségről van szó. Nézzünk csak kicsit északra, Szlovákia felé! Ott is megtörtént a kapitalista rendszerváltás, de vízügyi esztelenség nélkül!)

Ha Bős-Nagymaros megépült volna, egy ilyen árvíz akkor sem kerülne el bennünket, csak a víztömeg áteresztése tervszerűbben történhet meg, a víztömeg egyenletesebben haladhatná át „hazánkon és házainkon”, a megépült gátrendszerek védhetnék javainkat.

A Budapesti Műszaki Egyetem címzetes egyetemi docense, Mészáros Csaba a Szabadságnak elmondta: „Ha a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszer nagymarosi része is megépült volna, akkor az ahhoz nélkülözhetetlen töltésrendszer kiépítése révén kevesebb gondot jelentene az árhullám. Ekkor nem kéne

MIÉRT TÖBB A VÍZ?

A mostani rekordmennyiségű csapadék oka az áramlási rendszerben keresendő: június elején Közép-Európa fölött egy lassan mozgó ciklonrendszer alakult ki, amely a Földközi-tenger medencéjében nagy mennyiségű nedvességet halmozott fel – állítja Lakatos Mónika, az Országos Meteorológiai Szolgálat éghajlatkutatója. A ciklon északnyugati oldalán feltorlódtak ezek a nedves légtömegek, és déli irányba fordulva az Alpok vonulatába ütköztek. A ciklon hegylánccal való találkozása váltotta ki azt a csapadékhullást, amelynek során a német-osztrák határ közelében többfelé 36 óra alatt 150 milliméternyinél is több eső esett. A szakértő szerint az utóbbi évtizedekben megnőtt az ilyen esetek gyakorisága. A 2002-es dunai árvíz és a 2010-es viharciklonok hasonló időjárási körülmények között alakultak ki, továbbá az idej márciusi hóvihár is ilyen fajta légörvény miatt lépett fel – sorolta az ismertebb eseteket. Emellett egy másik szélsőség, a forró, aszályos periódusok is ugyanilyen cirkulációs háttérben alakulnak ki, azzal a különbséggel, hogy ekkor nem az alacsony, hanem a magas nyomású terület van fölöttünk - közölte Lakatos Mónika. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség egy június elején publikált tanulmányában azt állítja: a globális felmelegedéssel egyre gyakoribbak lehetnek a Duna mostani áradásához hasonló árvizek.

lezárni a Komárom és Esztergom közötti vasútvonalat vagy az 1-es főutat sem, és ha a Mosoni-Duna torkolatánál megépült volna az árvízi kapu, akkor Győrt sem fenyegetné veszély”. Véleménye szerint ezeket a beruházásokat előbb-utóbb úgyis meg kell végül valósítani.

És „ajándékba” még villamos energiát is kaphatnánk.

Miről is van szó? Mekkora energia mennyiségről?

Tekintsünk egy 1000 W-os vasalót, vagy egy porszívót egységnek. Ez megfelel 100 darab, nagyfényerejű modern háztartási lámpának is, ha azokat egy órán át használjuk. Ez az 1 kWóra.

Magyarország összes vízenergia lehetőségeit 860 ezer kW nagyságúnak számolják. Ebből a vízenergia lehetőségéből is csak 50 ezer kW van kiépítve, és még ezt sem használjuk ki! A valós termelés – jelenleg – mindössze csak 20 ezer kWóra; ennek is 90 százaléka a Tiszán és mellékfolyóin történik.

A Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszer terv szerint 890 MW-os lett volna. Ha csak félgőzzel működtetjük átlagosan, és tudjuk, hogy ennek fele Magyarországot illeti meg, akkor mondhatjuk termelésének magyar oldalára, hogy az 223 ezer kWóra (magyar vasaló-porszívó, vagy 22 millió

300 ezer, nagyfényerejű modern háztartási lámpa) meghajtására képes, egyidőben, éjjel-nappal, és folyamatosan.

De ez nekünk „nem kellett”! Ehelyett a megépített szlovák rendszer ma ellátja Szlovákia teljes villamosenergia-termelésének a 10 százalékát. És még többet is termelhetnének maguknak, ha mi, magyarok, ígéretünket betartjuk.

A különböző baljóslatokkal ellentétben, a szlovákiai gátrendszer kiépítése igaz, hogy a környezetet átformálta, de nem okozott ökológiai katasztrófát. Sőt, lehetőséget adott egy új, turisztikailag vonzóbb táj kialakulására. Emellett kezelhetővé tette a Duna vízhozamát, hajózhatóvá tette a Duna ezen ágát, növelte a környező települések életszínvonalát, nem csak az árvízvédelemmel, hanem például a csúnyi gátnál rafting pálya kialakításának lehetőségével, továbbá 100 százalékban megújuló energia előállítását biztosítja. Én magam is szeretnék már vitorlázni azon az új, 20 km-es tavon!

Ha azt vesszük, hogy csak ennek a rendszernek már 20 éve működnie kellene, akkor elveszítettünk eddig 39.000.000.000 „vasaló-órát”!

(És mennyi fényt is?)

BENYOVSZKY GÁBOR

AZ UNIÓNAK A BANKOK FONTOSABBAK

Az Európai Uniónak nincs azonnal bevethető eszköze a katasztrófa-helyzetek kezelésére. Az unió szolidaritási alapja elégtelen, megfelelő eszköz nincs a kezében a katasztrófák kezelésére, kevés a pénz, lassú az eljárás és korlátozott a szolidaritási alapon lévő források felhasználása. Az ügy nem csak azokat az országokat érinti, amelyek az elmúlt hetekben kénytelenek voltak megbirkózni az árral, hiszen az elmúlt évtizedben az unió szinte minden országa megszenvedte az éghajlatváltozás következményeit. Ennek kapcsán fel lehet tenni a kérdést, hogy vajon az EU a bajba jutott embereknek miért nem ugyanolyan gyorsan és hatékonyan segített, mint a bajba jutott bankoknak, amelyeket 1600 milliárd euróval támogatott?

A HÓDOKTÓL A RÓMAIAKIG

A vízzel való gazdálkodás nem újkeletű dolog. Még csak értelmesebb tartott emberi lények sem szükségesek hozzá. Mindenki ismeri a hódok tevékenységét? Gátat építenek, hogy élni tudjanak. A hód keres egy megfelelő folyócskát vagy patakot, faágakból gátat épít, és elzárja a víz útját, mellyel egy kis tavat hoz létre. A tóban egy várat épít, víz alatti kijáratot, de készít mellékjáratot is. A gát magasságával befolyásolni tudja a víz magasságát, hogy a vár bejárata mindig a víz alatt legyen. A víz alá leveles ágakat rejt, tartaléknak, így a befagyott tóban is tud táplálkozni. Azt nem tudjuk, hogy az emberiség mióta folytat tudatos vízgazdálkodást, de a legkorábbi valódi bizonyíték a víz emberi szabályozására az ötezer évvel ezelőtti, ókori Egyiptomból származik. Domborművek mutatják be, hogyan kell öntözőrendszert építeni, mezőgazdaságot öntözéses módon folytatni. Ismertek az ősi indiai, más ázsiai, az inka, stb. folyamok és tavak vízrendszereibe való beavatkozások. A mai Magyarország területéről szólva Sectus Aurelius Victor leírta, hogy Galerius római császár 292-ben, a jelenlegi Siófok területén a „Lacus Pelso” - a Balaton latin neve ez -, ingoványos részeinek lecsapolására 292-ben zsilipet és arra köhidat építtetett, és erdőket irtatott ki. Szabályozni kívánta a „Lacus Pelso” rettenetes vízmagasság-ingadozásait, amelyek vagy időnkénti kiszáradásban, vagy a jelenlegi szintnél 12(!) méterrel magasabb vízszintben jelentkeztek, előlve ezzel sok-sok hasznos mezőgazdasági- és lakóterületet.

A KAPITALIZMUS ÁLDOZATAI SZEMBEN A KÖZÖNNYEL

Június 11-én reggel megtörni látszik a társadalmat uraló érdektelenség, és a szolidaritás köré emelt betonfalak is bomlanak már. Oldódik a félelem, pedig a hatalom folyamatosan félelmet kelt. Már hiába...

Megtört, 70 esztendős bácsi áll az otthonvédők között a Kápolna utcai kilakoltatásnál. Őt tegnap lakoltatták ki a Bolgár utca 12. szám alól. Nem, neki nem volt többmilliós tartozása. „Csak” 297 000, azaz kettőszázkilencvenhétezer forint. Tehát nem igaz az, amit terjesztenek, hogy csak a 20 éve nemfizetőket teszik utcára, mert ugye az utcán szabad élni és megdöglenni. Előtte sok helyen megfordult, de a hivatalnokok csak a vállukat vonogatták. Itt senki nem felelős semmiért, csak a kiszolgáltatott szegényember! Járt a családsegítőnél, kormányhivatalnál, alpolgármesternél, de május közepén mégis megkapta a kilakoltatást elrendelő iratot, és június 10-én utcára került. Egy jóakarója utolsó pillanatban be akarta fizetni a pénzt, de nem fogadták el, pedig ezt meg lehet tenni.

„Valakinek kellett a lakás! Mellettem van egy másik, amit 900 000 forintért árulnak” – magyarázza az

összefüggéseket. Pedig ő kicserélte az ajtót és ablakokat is, és a gázt is bevezette a komfort nélküli önkormányzati lakásba, amikor még volt pénze. De hát ez kit érdekel? Ugyan már! Csak nem veszitek komolyan a mindenkori tőkés kormányok süket handabandáját! Duma van, meg emberbe rúgás...

A bácsi nem tudta, hogy van otthonvédelem, csak miután már megtörtént a kilakoltatás, mondta neki valaki, és ő nem

sírt, hanem jött segíteni másnak. Ő tudja, hogy ebben a rendszerben harcolni kell, erősíteni a társadalmi nyomást, küzdeni körömszakadtáig. Ő tudja, érzi, és nem menekül a félelembe, sem a közöny gyilkos kódéba, hanem kiáll másokért, akkor is, ha már semmije sem maradt! Kőbányán tarol a gonoszság. Nyolcszázezer lakás kell valakiknek vagy az enyészetnek. Megleckéztetik a népet urasan! Szenvedjen, ha volt mersze világra jönni. ■

„ÚJ MAGYARORSZÁG”

Budapesten, a Jászai Mari téren egy fiatal nő keres webmarketinges állást úgy, hogy egy táblát tart a kezében, amin ez olvasható: „Munkát keresek, önéletrajzom ingyen elvihető” – írja a 444.hu. A nő az önéletrajza szerint a Qualitas gimnáziumba járt, ahol OKJ-s rendszergazda, webmester képzést szerzett. Dolgozott már telefonos adminisztrátorként és adatrögzítőként, illetve diákmunkában gyűjtött a Greenpeace-nek, hostesskedett, kínált welcome drinket, és szórólapozott is. Kérdezzük a kormányt: Hol az egymillió új munkahely?! Hol a pályakezdőknek beígért segítség?!

SPORT ÉS SIKER: LEZAJLOTT A TÜRKEVEI MUNKÁSKUPA

Tizennyolc férfi, illetve négy női csapat döntötte el egymás között a türkevei XIX. Munkás Kupa kispályás labdarúgóturna helyezéseinek és érmeinek sorsát. A tornát kora reggel Fogarasi Zsuzsanna, a Munkáspárt alelnöke nyitotta meg, majd a szabadtéri pályákon és a tornateremben megkezdődtek a mérkőzések. A férfi tornán induló 18 csapat négy csoportban küzdött meg egymással, az első és a második helyezettek a nyolc közé jutottak, ahol egyenes kieséses rendszerben játszottak tovább. A győzelmet a tavalyi 3. helyezett, a Türkevei Buga Falatozó csapata szerezte meg.

Csajbók Ferenc és a Munkáspárt helyi szervezete ugyanolyan lelkesedéssel, de több tapasztalattal szervezik ezt a rendezvényt, mint tizenkilenc esztendővel ezelőtt.

A XX. Kupára már most elkezdték a készülődést.

Emlékezz Kádárra!

MEGHÍVÓ

Július 6-án, szombaton, délelőtt 10 órakor
Kádár János halálának évfordulójára emlékezünk
a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben,
a XX. század legnagyobb magyar politikusának sírjánál.

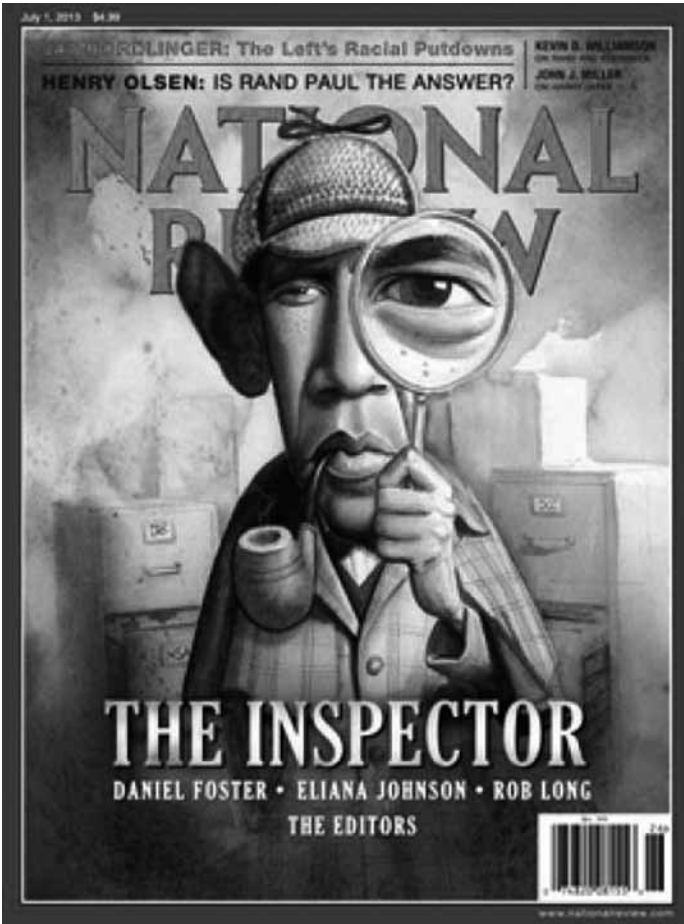
Beszédet mond: Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁR

a Munkáspárt

WASHINGTONBÓL FIGYEL A „NAGY TESTVÉR”

AZ ÜGY, AMELY MIATT AZ AMERIKAI KÖNYVELADÁSI SIKERLISTÁK ÉLÉRE KERÜLT AZ 1984

„Nem hívom fel gyakran a Nemzetbiztonsági Ügynökséget, de ha igen, akkor azért, mert elfelejtettem az e-mail fiókom jelszavát” - mondja az egyik internetes vicc a sok közül, amelyik a hónap elején kirobbant titkos adatgyűjtési botrányra reagál. Amerikai és brit médiumok számoltak be róla, egy akkor még névtelen kiszivárogtatóra hivatkozva, hogy az amerikai Nemzetbiztonsági Ügynökség (NSA) titokban amerikai telefonhívások millióiról gyűjtött adatokat.

A PRISM kódnevű program keretében 9 jelentős internetes szolgáltató szerverén végez adatgyűjtést, aminek eredményeképpen magánjellegű e-mailek, chatek, fotók és egyéb kommunikációs anyagok tömegei kerültek a birtokába, sőt egyes sajtóinformációk szerint az NSA a hitelkártya-tranzakciók adatait is rögzíti. Ahogy a brit The Guardian megírta, a brit kormány kommunikációs figyelőszolgálat (GCHQ) a törvények megkerülésével gyűjtött adatokat brit állampolgárok adatforgalmazásáról, s a PRISM-hez is legalább három éve hozzáférése van.

„Senki sem hallgatja le az önök telefonhívásait. Ez a program nem erről szól” - mondta Barack Obama amerikai elnök, aki védelmébe vette az amerikai híváslisták és a külföldi internethasználat megfigyelését. Hangsúlyozta, hogy a kongresszus által jóváhagyott és szövetségi bírák által

felügyelt adatgyűjtési programok segítenek elejét venni a terrortámadásoknak, valamint, hogy a kommunikáció tartalma alapos gyanú és bírói végzés nélkül nem vizsgálható. Mint mondta, a kormányzati tisztségviselők a telefonszámokat és a hívások hosszát figyelik, nem pedig a neveket és a hívások tartalmát. A „megaadatok (az adatokról szóló adatok) átrostálása” azonban az elnök szerint potenciálisan olyan személyek azonosításához vezethet, akiknek közik van a terrorizmushoz. „Fontos elismerni, hogy nem létezhet egyszerre 100 százalékos biztonság, 100 százalékgig sérthetetlen magánszféra és nulla kényelmetlenség” - mondta.

Napokkal később szintén a brit lap hozta nyilvánosságra, hogy a Londonban és Washingtonban egyszerre szolgáltatott információk a 29 éves Edward Snowdentől származnak, aki az NSA alkalmazottja volt. A technikusnak volt veszténivalója, nagyon kényelmesen élt a barátnőjével Hawaii szigetén, évi 200 ezer dollárt keresett. „Ám mindezt kész vagyok feláldozni, mivel nem tudom jó lelkiismerettel eltűrni, hogy az amerikai kormány lerombolja a magánélethez fűződő jogot, az Internet szabadságát és a világ népeinek alapvető szabadságjogait az általa titokban kiépített masszív megfigyelő gépezettel” - nyilatkozta Snowden. Május végén Hongkongba repült, mert úgy gondolta, ott elkötelezetten védik a szólásszabadságot és a politikai szembenállás jogát, igaz, itt is tart a megfigyeléstől. A kiszivárogtató Izlandot választaná menedékhelyül. Az új izlandi kormány azonban - elődeitől eltérően - már nem bátorítja az online tevékenységük miatt törvényen kívülre kerültek befogadását. Izland azzal vált az internetes bűncselekményekért elítéltek egyik legfőbb menekülési célpontjává, hogy korábban otthont adott a titkos diplomáciai anyagokat kiszivárogtató WikiLeaks weboldal adománygyűjtő munkájának, előtte pedig befogadta a nemzetközi körözés alatt álló Bobby Fischer sakkvilágbajnokot. A Kommerszant orosz napilap Dmitrij Peszkov orosz elnöki szóvivőre hivatkozva azt közölte: ha Edward Snowden politikai menedékjogot kérne Moszkvától, az orosz hatóságok megvizsgálnák a kérdést.

Nem vagyok sem áruló, sem hős. Amerikai vagyok - mondta a South China Morning Post című lapnak adott exkluzív interjújában egy titkos hongkongi helyszínen egy héttel később Snowden. Közölte: „Azok, akik úgy vélik, hibáztam, amikor Hongkongba jöttem, félreértették a szándékaimat. Nem azért jöttem ide, hogy elbújjak az igazságszolgáltatás elől. Azért vagyok itt, hogy felfedjek egy bűntettet.” Az informatikus lehetséges „menekülési útvonaláról” az elmúlt napokban számos újságcikk jelent meg, de ő maga most egyértelmű jelét adta annak, hogy bár sok lehetősége lett volna és lenne elhagyni Hongkongot, nem kíván távozni a kínai különleges közigazgatási övezet területéről, s szembeszáll az Egyesült Államok - bármilyen - kiadatására vonatkozó kísérletével. „A szándékom az, hogy megkérjem Hongkong bíróságait és lakóit, döntsenek a sorsomról.” Érdekesség egyébként, hogy egy Rubik-kocka volt az a jel, amiről a kiszivárogtatás elején a The Guardian újságírói megismerhették Snowdent Hongkongban. ■

TÖRÖKORSZÁG: FOLYTATJUK A HARCOT! A TAKSIM SZOLIDARITÁS KÖZLEMÉNYE

A Taksim Szolidaritás a június 15-én hajnalig tartó tanácskozás eredményeként a következő nyilatkozatot fogadta el:

Ellenállásunk eredetileg azzal a céllal kezdődött, hogy megakadályozzuk a Taksim Gezi Park fáinak kiirtását, de mára mozgalmunk túlnőtt a Gezi Park határain. Isztambul és egész Törökország népét közös harcba tömörítette az AKP-kormány 11 éve tartó uralma ellen.

Sokszázezer ember tizennyolcadik napja folytatja ellenállását. Ez a jogainkért folytatott harc eddigi legnagyobb megmozdulása. A rendőrség az első pillanattól kezdve lábbal tiporta jogainkat és durván fellépett ellenünk. Olyan idöket élünk, amikor semmibe veszik alapvető emberi jogainkat, beleértve az élethez való jogunkat is.

Az elnyomás nem tántorította el a tömegeket az ellenállástól, sőt egyre többen vagyunk, erősödik a szolidaritás azok között, akik itt, a harcban ismerték meg egymást. Az emberek megtöltik az utcákat, nem rettennek meg az ellenük alkalmazott erőszaktól, elviselik a könnygázbombák fullasztó hatását. Az ellenállás egységessé vált, népi mozgalommá terebélyesedett.

A kormány kezdetben azt a taktikát alkalmazta, hogy semmibe vette nagyon is világos és igazságos követeléseinket, amelyeket az ellenállás első pillanatától kezdve képviselünk. Később a kormány megpróbálta megosztani, provokálni az ellenállás résztvevőit, megkérdőjelezni az ellenállás legitimitását. A kormány azonban kudarcot vallott, sőt saját legitimitását veszítette el a helyi és a nemzetközi közvélemény szemében. A kormány – érezve a jogos ellenállás nyomását – arra kényszerült, hogy elismerje követeléseinket, és tárgyalásokat kezdjen velünk. Ez azonban még csak a kezdet, a harcot folytatjuk!

A rendőrségi beavatkozás következtében az ellenállás elmúlt 18 napjában négy társunk vesztette életét: Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtaş, Abdullah Cömert és Mustafa Sarı. Sokan sebesültek meg, többen elveszítették látásukat, hallásukat, sokan megnyomorodtak. Szívünkben fájdalmat érzünk meggyilkolt elvtársaink iránt, és mindenkinek elmondjuk: azért ölték meg őket, mert volt bátorságuk gyakorolni alapvető demokratikus

jogaikat. Követeljük, hogy a leghatározottabban büntessék meg azokat, akik felelősek halálukért! Mindaddig küzdeni fogunk, amíg a törvény előtt nem felelnek tetteikért.

A rendőrség sok társunkat tartja fogva minden bizonyíték és jogi eljárás nélkül. Mi, mint a Taksim Gezi Park ellenállói és a Taksim Szolidaritás résztvevői követeljük, hogy azonnal bocsássanak szabadon mindenkit, akit az ellenállásban való részvételért az ország bármely területén őrizetbe vettek!

Azt láttuk, hogy képesek vagyunk együtt lenni, vitákat folytatni, és közös döntéseket hozni, képesek vagyunk közösen harcolni, annak ellenére, hogy rengeteg különböző vélemény képviselői vannak közöttünk, és annak ellenére, hogy állandóan ki vagyunk téve a rendőri erőszaknak.

A pluralista demokrácia, annak ellenére, hogy számos – sokunk által bíralt - gyengesége van, mégis lehetővé tette, hogy meg találjuk az összekötő közös pontokat az egyeduralom elleni ellenállásban. Százvezrek védtek a Gezi Park fáit, és ezzel együtt saját életüket, saját jogaikat a kormány politikája ellen, amely csak a tőkés hasznával törődik, engedi az ökológiai pusztítást. A Gezi parki ellenállás mindvégig csak békés eszközöket alkalmazott a rendőri erőszakkal szemben.

Mi, a Taksim Gezi Park ellenállói és a Taksim Szolidaritás résztvevői azt a legfontosabb következtetést vontuk le, hogy harcunk nem korlátozható időben és térben, mátol kezdve küzdenünk kell életünk minden területén, minden városban és faluban, a nap minden egyes órájában és percében.

Június 15-én, ellenállásunk tizennyolcadik napján mi, a Taksim Szolidaritás résztvevői folytatjuk harcunkat a parkunkért, a városunkért, a fáinkért, az életerünkért, a szabadságunkért és a jövőnkért. Továbbra is képviseljük követeléseinket. Az ellenállás lesz a Taksim Szolidaritás és közös harcunk közös lobogója. Erőt merítünk dinamikus és erőteljes küzdelmünkéből, amely kiterjedt az egész országra, sőt a világra is, és folytatjuk az ellenállást mindenfajta igazságtalanság és elnyomás ellen.

Ma sokkal erősebbek és szervezettebbek vagyunk, mint 18 napja. Ez csak a kezdet, folytatjuk a harcot! ■

HARC A TÖRÖK TŐKÉS RENDSZER ELLEN

Taksim, a török nagyváros, Isztambul egyik központi tere. A Gezi parki tüntetések 2013. május 28-án kezdődtek. A környezetvédők követelték, hogy a török kormány álljon el tervétől, és ne irtsa ki a park évszázados fáit. A török kormány szándékai szerint a park helyén újjáépítenék az egykori taksimi laktanyát, amit 1940-ben elbontottak, és az épület bevásárlóközpontként funkcionálna.

HARC A FÁKÉRT, A KAPITALIZMUS ELLEN

A mintegy 30 ősfá védelme önmagában is fontos dolog, de valójában többről van szó. A török dolgozók azért álltak a környezetvédők mellé, és tették országossá az ellenállást, mert elégük van a tőkés rendszerből, az Erdogan vezette konzervatív kormány antidemokratikus, sőt diktatorikus politikájából.

Törökországban 2003 óta az Igazság és Fejlődés Pártja (AKP) kormányoz. Az AKP konzervatív demokratikus pártnak tartja magát. A párt karizmatikus vezetője Recep Tayyip Erdogan meghirdette „a nagy nemzet, nagy hatalom” politikáját. Kijelentette, hogy Törökország 2023-ra a világ első 10 gazdasága között lesz. A török kormány megpályázta a 2020-as olimpia megrendezését.

A török gazdaság kétségkívül gyorsan leküzdötte a válságot. 2011-ben a GDP 8,8 százalékkal nőtt, tavaly 3 százalékkal. A GDP-arányos külföldi adósságállományt 3 százalék alá vitték. Jelentősen nőtt az export.

A gazdasági kilábalás árát a dolgozókkal fizettették meg. A fejlődés ellenére a dolgozók 9-10 százaléka van munka nélkül. Ez alacsonyabb, mint az EU-átlag, de így is azt jelenti, hogy 2,5-3 millió ember nem dolgozhat. A munkanélküliség különösen sújtja a fiatalokat. 20-21 százaléku munkanélküli, és ez a szám az elmúlt

években folyamatosan növekszik. Tudni kell, hogy a török társadalom igen fiatal, a lakosság fele 30 évnél fiatalabb.

A minimálbér 2013-ban 98 ezer forint körül van. Az átlagjövedelem 194 ezer forint. A lakosság 60 százaléka azonban havi 23-80 ezer forint körüli jövedelemből él meg. Az is lényeges, hogy a török dolgozók évi 1877 órát dolgoznak, jó száz órával többet, mint az EU-ban. Az infláció csökkent ugyan az elmúlt években, de még így is 7 százalékon van. Nehezek a lakáskörülmények, a török lakások kicsik és túlszűfoltak.

Törökország minden, csak nem a polgári demokrácia mintaképe. A választási törvény szerint csak azok a pártok juthatnak be a parlamentbe, amelyek elérik a szavazatok minimum 10 százalékát (Magyarországon 5%). Az új média-törvény lehetővé teszi, hogy a kormány nemzetbiztonsági okokra hivatkozva bármely médiumot betiltson. Két évig terjedő börtönt kaphat az az újságíró, aki „becsmérli a nemzet méltóságát”.

A modern szellemben élő török társadalmat irritálja a kormány számos intézkedése. Az iskolákban visszaállították az iszlám vallási oktatást, a Korán szellemét elvárassá tették az élet minden területén.

Május 24-én lépett életbe az a törvény, amely este 22 óra és reggel 6 óra között tiltja az alkoholos italok eladását. Az iskolák és a mecsetek környezetében

a tilalom folyamatos. A társadalom nehezen fogadta e rendelkezést, hiszen Törökország számos bortermelő vidékkel rendelkezik, és az évi egy főre jutó 1,5 liter alkoholfogyasztással Európa legjózanabb népei közé tartoznak.

A törökök jelentős része nem ért egyet azzal, hogy az Erdogan-kormány fellép a szíriai Asszad-rendszer ellen, kiszolgálja az amerikai érdekeket, s engedélyezte a német Patriot-rakéták telepítését török területen.

AZ ELLENÁLLÁS LELKE A KOMMUNISTA PÁRT

A Taksim téri ellenállás értelmiségi megmozdulásként kezdődött. Művészek, zenészek, énekesek, színészek mentek ki az utcára. Az első utcai megmozdulás megadta a szikrát. Az értelmiség után egyre nagyobb számban jelentek meg munkások, alkalmazottak, a szakszervezetek képviselői.

Az ellenállás lelke a kommunista párt, amely lelkesíti, szervezi az ellenállás résztvevőit, és igyekszik a tőke elleni harcra buzdítani a résztvevőket. A Török Kommunista Párt jórészt fiatalokból áll. A párt rendelkezik osztályharcos tapasztalatokkal, hiszen már korábban is küzdöttek a katonai diktatúrák ellen. A TKP minden tagját mozgósította a harcra. A párttagok között rengeteg a sebesült. A párt taktikája arra irányul, hogy összetartsa a tömegeket, ellensúlyozza a kormányerők politikai és ideológiai támadásait.

A TŐKÉS ERŐK ELLENTÁMADÁSA

A török kormány tagadja, hogy a Gezi park kapcsán bármiféle jogsértés történt volna. Bekir Bozdog miniszterelnök-helyettes kijelentette, hogy a nemzetközi média egyes körei manipulálják a világ közvéleményét. Erdogan egyenesen azt nyilatkozta, hogy az egész történet nem a 30 ősfá védelméről szól, hanem a nemzetközi pénzügyi körök indítottak támadást a török kormány ellen, mivel nekik sikerült megállítani a válságot, a többieknek meg nem. Az Ynetnews.com internetes lap szerint Erdogan egyenesen a világ zsidóköreit nevezte meg fő felelősként.

Az Európai Unió is elítélte a török rendőrség szokatlanul durva fellépését. Az EU fellépését azonban semmi esetre sem szabad túlértékelni. Döntő szerepe volt annak, hogy Németországban 3 millió török él, és a szeptemberi német választások előtt Merkel nem engedhette meg, hogy szó nélkül elmenjenek az ügy mellett. A török kormány közölte, hogy az EU határozata minden alapot nélkülöz, ezért „amikor megérkezik, rögtön vissza is küldjük”. Ahmet Davutoglu külügyminiszter hozzátette: „egyetlen országnak sem engedjük, hogy gyámkodjon Törökország felett”.

Erdogan tárgyalásokat ígért, hogy leszerelje az ellenállók támadását, és megossza őket. Június 13-án fogadta a tüntetés több szervezőjét, és neves résztvevőit. Köztük volt Sertab Erener, a 2003-as Eurovíziós Dalfesztivál győztese, Sunay Akin és mások. A miniszterelnök megígérte, hogy helyi népszavazást fognak tartani a park sorsáról. Erdogan ugyanakkor nagyon ravaszul külön fogadta a nagyon népszerű török színésznőt, Hulya Avsar-t, aki kijelentette: „nem kell támogatni azokat a csoportokat, amelyek Erdogan és az ifjúság közé akarnak állni”.

A tőkés média az első perctől igyekezett lejáratni az ellenállás résztvevőit. Vandalizmussal, 600 rendőr megsebesítésével vádolták őket, és a nemzeti fejlődés kerékkötőinek kiáltották ki őket.

Valójában az eddigi eseményekben négy ellenálló és egy rendőr vesztette életét, megsebesült több mint 5 ezer

ember. A rendőri erőszak mértékét semmi sem indokolta.

A tőkés kormány a tárgyalások mellett az erőszak eszközét is alkalmazta. Amint az ellenállók közös nyilatkozatából kiderül, „a rendőrség az első pillanattól kezdve lábbal tiporta jogainkat és durván fellépett ellenünk. Olyan idöket élünk, amikor semmibe veszik alapvető emberi jogainkat, beleértve az élethez való jogunkat is.” Az ellenállás első 18 napjában az ellenállók közül négyen veszítették életüket, és rengeteg a sebesült.

Június 15-én Erdogan sokszáz ezres kormánypárti gyűlést szervezett a fővárosban, Ankarában. „A Gezi parki akció a nemzetünket fenyegető csapda” – üzent a tüntetőknek. Egemen Bagis EU-ügyekért felelős miniszter kijelentette:

„aki mától beteszi a lábát a Taksim térre, terroristának minősül”.

Nem sokkal később a kormány utasítására a rendőrség gumilövedékekkel, vízágyúkkal és könnygázágyúkkal lépett fel a tüntetők ellen, és megkezdte az ellenállás gócpontjainak felszámolását. Az ellenállók kiszorultak a parkból, és Isztambul főközlékedési csomópontjain próbálnak új állásokat kialakítani. Az események hallatán a Haladó Szakszervezetek Konföderációja (DISK), a Közszolgáltatási Dolgozók Szakszervezeti Konföderációja (KESK), a Török Mérnökök és Építészek Kamaráinak Szövetsége (TMMOB) és a Török Egészségügyi Szövetség (TTB) június 17-re általános sztrájkot hirdetett. Az említett szervezeteknek több mint egymillió tagjuk van. ■

CHE 85 ÉVES LENNE

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.